

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพแฟชั่นบอกอารมณ์ความรู้สึก

FASHION PHOTOGRAPHY "IN THE MOOD OF FASHION"

นาย โยธพล อัครถาวร โกวิท

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 76196
วัน,เดือน,ปี..... 20 พ.ศ. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่นบอกอารมณ์ความรู้สึก

FASHION PHOTOGRAPHY "IN THE MOOD OF FASHION"

นายโยธพล อัครกรโกวิท

Mr.YOTAPHON ATTAKORNKOVIIT

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่ 20/03/2547.....

(อาจารย์ชัยวุฒิ พุ่มทอง)

หัวหน้าภาควิชา.....

วันที่ 9 เม.ย. 47.....

(อาจารย์วิศศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การถ่ายภาพแฟชั่นบอกอารมณ์ความรู้สึก
FASHION PHOTOGRAPHY “IN THE MOOD OF FASHION”
ชื่อ นาย โยธาทพล อັตถากร โกวิท
สาขาวิชา การถ่ายภาพ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2546
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ชัยวุฒิ พุ่มทอง

บทคัดย่อ

ในปัจจุบัน คนเรา ให้ความสำคัญเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก หรือการบอกเล่าโดยผ่านทางลักษณะท่าทางต่างๆ ตัวข้าพเจ้าก็มองเห็นเช่นนั้นจึงนำความเข้าใจตรงนี้มาอยู่ในงานของข้าพเจ้าเอง ประกอบกับปัจจุบันการถ่ายภาพแฟชั่นที่เน้นถึงอารมณ์ความรู้สึก ก็มีอยู่มากมาย ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นการถ่ายบุคคล(Portrait) เท่านั้นจึงจะแสดงอารมณ์ได้ แต่การบอกอารมณ์ความรู้สึกก็สามารถทำได้ โดยผ่านการถ่ายภาพทางด้านแฟชั่น และไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพแนวใดก็ตาม ก็สามารถนำแนวทางต่างๆมาผสมผสานกันได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ

อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง(ครูอุ้ย)

อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา(ครูจ๊อ)

และทุกคนที่มีส่วนในศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญ (ต่อ)	ง
สารบัญ (ต่อ)	จ
สารบัญภาพ	ฉ

บทที่

1 บทนำ	
ความเป็นมาของโครงการ	1
วัตถุประสงค์	1
แนวความคิดและขอบเขตของโครงการ	1
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
การเลือกใช้ฟิล์ม	3
ความสำคัญของการถ่ายภาพ	3
ธรรมชาติของภาพถ่ายทางการถ่ายภาพ	4
ธรรมชาติศิลปะจากการถ่ายภาพ	5
องค์ประกอบแห่งศิลปะภาพถ่าย	5
การควบคุมแบบให้ตรงตามความต้องการ	9
จุดสำคัญที่ต้องการมีการควบคุมแบบ	9
การเลือกหา Location	10
ขั้นตอนการเลือก Location	10
2 ผลงานศิลปะที่ได้รับอิทธิพล	12
3 การTESTก่อนการถ่ายทำจริง	15

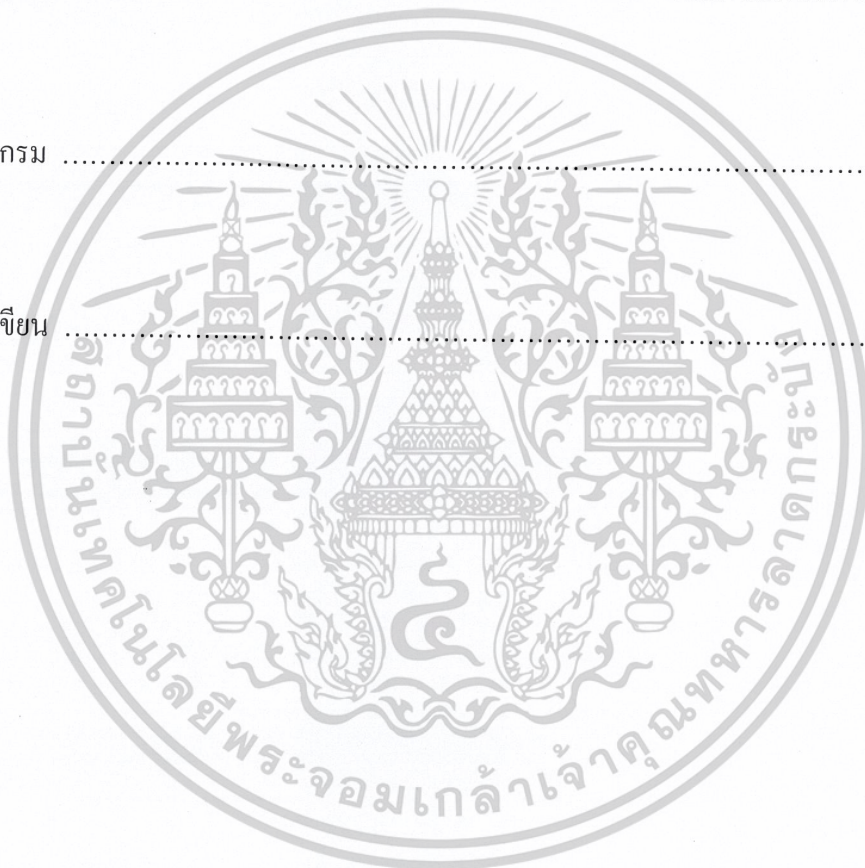
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ภาพผลงาน.....	21
5 สรุปลและเสนอแนะ.....	26

บรรณานุกรม	27
------------------	----

ประวัติผู้เขียน	28
-----------------------	----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

การถ่ายภาพแฟชั่นการบอกเล่าเรื่องราวความรู้สึก

IN THE MOOD OF FASHION

ความเป็นมาของโครงการ

ภาพบุคคลแฟชั่น เป็นภาพที่เป็นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน เพราะผู้ถ่ายสามารถใช้วิธีใดในการนำเสนอก็ได้ ปัจจุบันเราจึงเห็นภาพถ่ายในแนวแฟชั่นมากมายคล้ายแนว PORTRAIT บ้าง คล้ายแนว สารคดีบ้าง ฯลฯ จากที่กล่าวมาจึงต้องการผสมผสานแนว PORTRAIT กับแฟชั่นเข้าด้วยกัน จุดเด่นของการถ่ายภาพคือการรวมเอาการโพสท่าในแบบแฟชั่นแต่ผสมผสานกับการแสดงสีหน้าและ MOOD โดยรวมคล้ายคลึงภาพ PORTRAIT ที่ต้องการทำชนิดนี้เพราะต้องการนำเสนอแนวทางของตนเองแก่สาธารณชน บ่งบอกถึงความเป็นตัวเอง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อการศึกษาหาวิธีการของภาพถ่ายบุคคล
2. เพื่อศึกษาการผสมผสานภาพ PORTRAIT และภาพแนวแฟชั่น
3. เพื่อการศึกษาปัญหา วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ที่เป็นตัวเสริมในการถ่าย

แนวความคิดและขอบเขตของโครงการ

ต้องการที่จะนำเสนอแนวความคิดที่จะผสมผสานกันในแบบ PORTRAIT และแบบแฟชั่น เพราะถึงเห็นว่าการถ่ายภาพในปัจจุบันทั้งสองแบบนี้มีความใกล้เคียงกันมากอยู่ที่ว่าใครจะเรียกภาพถ่ายของตนว่าอะไร จึงอยากที่จะทดลองงานในสองแบบที่ตัวเองเข้าใจว่าน่าจะเป็น แล้วนำมาผสมผสานให้เกิดเป็นสไตล์ของตนในเวลาต่อไป

แนวทางบรรณูป้าหมาย

1. รวบรวมข้อมูล
 - รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ
 - วางโครงร่างภาพและค้นหาสถานที่ในการถ่ายต่าง ๆ
 - กำหนดแนวทางของงานโดยรวมที่จะออกมาในแนวทางเดียวกัน
2. วิเคราะห์ข้อมูล
 - วิเคราะห์เทคนิคที่นำมาใช้ว่าสามารถให้ความรู้สึกที่เหมาะสมกับโครงการอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วิเคราะห์ฟิล์มที่ใช้ว่าจะทำให้ภาพออกมาเป็นโทนประมาณไหนเลือกใช้ให้เข้ากับการทำโครงการ
 - วิเคราะห์เรื่องของการถ่ายภาพแนว PORTRAIT และแนวแฟนชั่น
 - วิเคราะห์สถานที่ในแต่ละครั้งของการทำงาน โดยดูจากการที่จะเป็นไปได้ในการที่จะสร้างงาน
3. สรุปของเขตของโครงการและลักษณะของงานโดยรวม
4. เข้าปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นและตัวงาน

แหล่งข้อมูล

1. จากหนังสือนิตยสาร ภาพยนตร์และสื่อทางโทรทัศน์และเว็บไซต์ต่าง ๆ
2. ศึกษาและวิเคราะห์จากการที่ได้ปรึกษาอาจารย์ในแต่ละคน

ขั้นตอนการทำงาน

1. เสนอหัวข้อเพื่อพิจารณา อธิบายแนวความคิดความเป็นไปได้
2. เสนอข้อมูลจากการที่ได้ศึกษาและนำเสนอผลงานบางส่วน
3. นำเสนอผลงาน
4. นำเสนอผลงานทั้งหมดพร้อมข้อเขียนในส่วนของเอกสาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงในการทำงานครั้งนี้
2. ทราบถึงแนวทางในการถ่ายภาพ PORTRAIT และแนวแฟนชั่นยิ่งขึ้น
3. สามารถรับรู้ถึงปัญหาในการดำเนินการ แนวทางแก้ปัญหา รวมถึงวิธีการ ขั้นตอนเพื่อให้โครงการบรรลุเป้าหมายได้ด้วยดี
4. ได้รับประสบการณ์ต่างๆ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการถ่ายรูปในอนาคต

ขอบเขตของโครงการ

เป็นภาพถ่ายแนวแฟนชั่นรวมถึงการกำหนดอารมณ์ในแบบ PORTRAIT ขนาดของภาพ 10x10 นิ้ว จำนวน 8 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลือกใช้ฟิล์ม

ในการเลือกใช้ฟิล์มนั้นต้องการฟิล์มที่มีความไวแสงสูง ๆ เพราะจะเอื้ออำนวยกับเทคนิคที่ใช้คือแสง WINDOW LIGHT เพราะในสภาพแสงแบบนี้แสงจะมีปริมาณไม่มากนัก และตามที่ได้วางแผนไว้ตั้งแต่แรกว่าต้องการ โทนสีของภาพที่มีความสดและมีคอนทราสในภาพก็ควรจะมีคอนทราสที่ชัดเจนแต่อย่าไม่จัดมากนัก การเลือกใช้ฟิล์ม ISO สูง ๆ ก็จะได้ผลรับใกล้เคียงกับที่ได้กล่าวมาในข้างต้น นอกจากนี้จะได้โทนสีที่ต้องการแล้วแต่ที่ขาดไม่ได้คือ โทนสีผิวของตัวแบบก็เกี่ยวกับฟิล์มที่เลือกใช้ด้วย

ฟิล์มที่ใช้ในการทำโครงการ

1. ฟิล์มสี Kodak 160 VC
2. ฟิล์มสี Kodak 400 VC
3. ฟิล์มสี Fuji 400 NPH
4. ฟิล์มสี Fuji 800 NPZ

คุณสมบัติฟิล์มในแต่ละตัว

1. ฟิล์มสี Kodak 400 VC
ตัวนี้ให้สีที่สดใสมาจนนอกจากจะถ่ายภาพบุคคลดีแล้วยังสามารถใช้ในการถ่ายวิวทิวทัศน์ได้ดีอีกด้วยและยังให้คอนทราสที่อยู่ในระดับไม่มากไม่น้อยจนเกินไป
2. ฟิล์มสี Fuji 400 NPH
ตัวนี้ค่อนข้างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ให้โทนสีค่อนข้างตรงและมีคอนทราสไม่มากนัก ส่วนเรื่องเวลาอัดขยายใหญ่แล้วเกรนของภาพค่อนข้างเห็นชัด
3. ฟิล์มสี Fuji 80 NPZ
ตัวนี้มีข้อดีอยู่ตรงที่เป็นฟิล์มที่มีความไวแสงสูงกว่า 2 ชนิดที่ใช้ข้างต้น 800 NPZ ให้โทนสีที่จะจัดกว่า 400 NPZ ขึ้นมาอีกนิดนึงแต่จะมีคอนทราสในภาพค่อนข้างที่จะจัดมาก ส่วนเวลาอัดขยายใหญ่ขึ้นก็จะมีเกรนพอ ๆ กับ 400 NPZ ก็ถือว่าไม่มากนักสำหรับ ISO ที่สูงถึง 800
4. ฟิล์มสี Kodak 160 VC
ตัวนี้เป็นฟิล์มยอดนิยมในการถ่ายภาพบุคคลมีข้อดีอยู่ตรงให้โทนสีผิวที่ดีจะมีคุณสมบัติคล้าย ๆ 400 VC แต่จะให้สีไม่จัดเท่า คอนทราสของฟิล์มไม่จัดสักเท่าไร แต่ให้เกรนของภาพที่ละเอียดมากเวลาอัดขยายใหญ่ก็จะมีปัญหาในเรื่องของเกรนภาพที่หยาบ

ความสำคัญของการถ่ายภาพ

โดยทั่วไปภาพถ่ายที่มีศิลปะในลักษณะการถ่ายทอดทัศนคติ อารมณ์ ความรู้สึกได้จากการกำหนดมุมกล้อง แสง สี เงาของวัตถุ และเหตุการณ์ให้ผสมกลมกลืน และเกิดศิลปะตามความต้องการของผู้ถ่าย และ โน้มน้าวผู้ได้เห็นภาพเกิดอารมณ์ความรู้สึก ทัศนคติ ตามความต้องการของศิลปินผู้ถ่าย ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ ภาพถ่ายเป็นสื่อที่ใช้กำหนดความรู้ อารมณ์ และประสบการณ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มคนได้หลายรูปแบบ

1. การใช้ภาพในการเผยแพร่ความรู้ ทักษะ ทักษะ อารมณ์ และประสบการณ์โดยตรง
 2. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ทักษะ ทักษะ อารมณ์ และประสบการณ์โดยตรงในระบบการศึกษา เช่น การใช้ภาพถ่ายประกอบในหนังสือเรียน ให้ผู้ศึกษาได้มีโอกาสเข้าใจเนื้อหาสาระในบทเรียนดีขึ้น
 3. กิจกรรมการและความปลอดภัยของบุคคลและของชาติ เช่น การถ่ายภาพทางอากาศเพื่อหาข่าว และแหล่งข้อมูลทางการทหารและความปลอดภัย
 4. บทบาทที่สำคัญของภาพถ่ายในกิจการแพทย์ ภาพถ่ายในความหมายเชิงวิทยาศาสตร์ที่เรา รู้จักกันดีในชื่อของ ฟิล์มเอกซ์ - เรย์ (film X-Ray) เพื่อการวินิจฉัยโรคบางชนิด ภายในร่างกายคน ซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า
 5. ภาพถ่ายมีความสำคัญต่อระบบสารสนเทศ นับตั้งแต่ข้อมูลโลก จนถึงข้อมูลส่วนบุคคล เช่น การถ่ายภาพของบุคคลตั้งแต่เกิดจนกระทั่งแก่ ซึ่งจะเป็นข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของบุคคลนั้น ๆ
 6. ในการประชาสัมพันธ์ ภาพถ่ายมีบทบาทสำคัญมาก โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ และวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพ ในการประชาสัมพันธ์
 7. ภาพถ่ายกับการโฆษณาสินค้า ปัจจุบันการถ่ายภาพมีบทบาทสำคัญในการโฆษณาสินค้า ทั้งในธุรกิจขนาดเล็ก จนถึงขนาดใหญ่ เช่น ถ่ายภาพเครื่องบิน และภาพยนตร์เป็นต้น
- ความสำคัญของภาพถ่าย ยังสามารถสร้างความเชื่อถือได้ดีกว่า ภาพในรูปแบบอื่น การใช้ภาพถ่ายประกอบการพิจารณาคดี หรือการใช้ภาพถ่ายในการโฆษณาชักชวนเพื่อหาเสียงเลือกตั้งบุคคลเป็นผู้แทน เพื่อกิจการต่าง ๆ รวมถึงการใช้ภาพถ่ายอื่น ๆ ทำเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ความเป็นมาต่าง ๆ ปัจจุบันภาพถ่ายสีธรรมชาติ มีอิทธิพลสูงมากในการถ่ายทอดความคิด ทักษะ และสร้างภาพพจน์ได้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงธรรมชาติของการถ่ายภาพ โดยทั่วไปภาพถ่ายมีลักษณะเป็นภาพนิ่ง ซึ่งอาจจะใช้ในการแสดงการเคลื่อนไหวของวัตถุในรูปของภาพนิ่งได้ กล่าวได้ 3 ลักษณะคือ

1. ธรรมชาติของภาพถ่ายทางกายภาพ

1.1 ภาพถ่ายที่ให้ภาพ แสงเงา ตรงตามความเป็นจริง คือภาพถ่ายที่สามารถแสดงน้ำหนักของแสงและเงาใกล้เคียงความเป็นจริง ของวัตถุและสถานการณ์ แต่เป็นภาพที่มีสี อยู่ในช่วงตั้งแต่ขาวจนดำ เพียง 2 สี และสามารถแบ่งตามกายภาพได้ 2 แบบ ภาพถ่ายขาวดำที่พิมพ์ลงบนพื้นผิววัตถุ ซึ่งเราจะเห็นเป็นภาพถ่ายขาวดำธรรมดา ที่สามารถดูได้ด้วยตาเปล่าโดยตรง และภาพขาวดำบนแผ่นโปร่งใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เรียกว่า สไลด์ ต้องอาศัยเครื่องมือช่วยให้เกิดภาพ ตามขนาดที่สะดวกในการดูด้วยตาเปล่า ซึ่งปัจจุบัน ภาพถ่ายสไลด์ขาวดำไม่เป็นที่นิยมเท่าใดนัก

1.2 ภาพถ่ายที่ให้สีตรงตามความจริง ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพ ให้สีถูกต้องตามวัตถุนั้น ปรากฏตามสภาพความเป็นจริงที่สามารถมองเห็นโดยตรงได้ ภาพถ่ายสีตรงตามความเป็นจริงแบ่งเป็น ลักษณะทางกายภาพได้เป็น 2 แบบ คือ ภาพถ่ายสีที่ตรงตามความเป็นจริงที่พิมพ์ลงพื้นผิวของวัตถุที่เรา สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าโดยตรง เช่น ภาพถ่าย ภาพถ่ายที่อัดลงกระดาษอัดรูป และภาพสีที่ตรง ความจริงบนแผ่นโปร่งใส เช่น สไลด์

1.3 ภาพถ่ายแสงและเงาตรงข้ามความเป็นจริง โคนในส่วนที่เป็นสีขาวของภาพถ่ายจะ ตรงข้ามสีของวัตถุในสภาพความเป็นจริง ที่มีอัตราการสะท้อนแสงต่ำหรือวัตถุที่มีเงาเข้มหรือวัตถุที่มี เงาเข้ม และในส่วนที่เป็นสีดำในการถ่ายภาพจะตรงกับสีของวัตถุตามสภาพความเป็นจริง มักจะเป็น ภาพถ่ายบนแผ่นใส เพื่อนำไปอัดขยายให้เป็นภาพแสงและเงาตรงความเป็นจริงบนกระดาษ หรือพื้นที่ ๆ ที่เราสามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าโดยตรงได้

1.4 ภาพถ่ายที่ให้สีตรงข้ามความเป็นจริง คือภาพถ่ายที่บันทึกสี ที่เป็นจริงในสภาพปกติ ของวัตถุ และเหตุการณ์ตามวงล้อของแสง เช่น วัตถุที่มองเห็นด้วยตาเปล่า ในสภาพปกติเป็นสีแดงจะ ปรากฏบนภาพถ่ายเป็นสีน้ำเงินปนเขียว (Cyan) หรือวัตถุสีน้ำเงินจะปรากฏสีบนภาพถ่ายให้สีตรงข้าม เป็นสีเหลืองในวงล้อทางแสง ภาพถ่ายสีตรงข้ามความจริงจะพบมากบนแผ่นใสหรือฟิล์มถ่ายรูปสีตรง ข้าม (Negative film) ซึ่งต้องนำมาพิมพ์บนวัตถุพื้นผิววัตถุไวแสง เช่น กระดาษอัดรูปสีจึงจะได้ภาพที่มี สีตรงตามความจริง ซึ่งสามารถมองเห็นในสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพจริงของวัตถุและเหตุการณ์

2. **ธรรมชาติศิลปะจากการถ่ายภาพ** คือการใช้ภาพถ่ายในการถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์และค่านิยม ในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยเราสามารถแบ่งธรรมชาติของภาพถ่ายศิลปะได้ดังนี้

2.1 ศิลปะการถ่ายภาพ โดยทั่วไปการถ่ายภาพให้ได้ภาพถ่ายที่มีศิลปะ ในลักษณะการถ่าย ทอด ทักษะคติ อารมณ์ ความรู้สึกนั้น สามารถจะทำได้จากการถ่ายภาพ โดยการกำหนดมุมกล้องภาพ ซึ่งกระบวนการล้าง อัด ขยาย ยังคงดำเนินการตามปกติ และโน้มน้าวให้ผู้ได้เห็นภาพเกิดความรู้สึก อารมณ์ ทักษะคติตามความต้องการของศิลปินผู้ถ่ายภาพ

2.2 ศิลปะถ่ายภาพจากการล้างอัดขยายภาพ โดยธรรมชาติของภาพถ่ายสามารถจะถ่าย ทอดศิลปะไปสู่ผู้ชมภาพในขั้นตอนของการล้างฟิล์ม อัด ล้าง และขยายภาพด้วยได้ ทำให้ศิลปิน สามารถจะนำภาพที่ถ่ายในลักษณะปกติมาถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และทักษะคติในขณะที่อยู่ใน กระบวนการอัดขยายภาพถ่าย ก็จะได้ภาพถ่ายที่มีลักษณะเหมาะสมกับการถ่ายทอดศิลปะแก่ผู้เห็นภาพ

2.3 ศิลปะภาพถ่ายจากการทำภาพเทคนิค หมายถึง การนำวิธีการถ่ายทอดศิลปะของภาพ ถ่ายจากการถ่ายภาพและจากการล้างอัดขยายภาพมาผสมผสานกัน เพื่อให้ภาพถ่ายมีลักษณะของการ ถ่ายทอดศิลปะที่ศิลปินต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. **ธรรมชาติ ภาพถ่ายกับการสื่อสาร** ภาพถ่ายทั่วไปมีลักษณะเด่นที่ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ดังนี้

3.1 ภาพถ่ายเป็นภาพนิ่ง เพื่อแสดงให้เห็นรายละเอียดของวัตถุที่เคลื่อนที่ ได้ชัดเจนเป็นเวลานานตามความต้องการ บางครั้งผู้ใช้ภาพถ่ายต้องการแสดงอาการ สถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลง หรือ เคลื่อนไหวของวัตถุ หรือเหตุการณ์ในขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงให้เห็นชัดเจนว่า แต่ละขั้นตอนของกระบวนการ มีรายละเอียดอย่างไร หรือ อาจแสดงได้ดีมากโดยใช้ภาพถ่ายเพื่อหยุดเหตุการณ์นั้น

3.2 ภาพถ่ายสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ได้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ความเป็นจริงการที่เราจะเล่าเหตุการณ์ให้ผู้ฟังด้วยคำพูดแล้วให้บุคคลที่ฟังจินตนาการเองนั้น ได้มีการทดลองเกี่ยวกับการถ่ายทอดความรู้พบว่า การเล่าเหตุการณ์ด้วยคำพูด ในสาระเดียวกันกับการนำภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาให้ดูแทนคำพูด แล้วมีการทดสอบความรู้ และทัศนคติต่อเหตุการณ์ปรากฏว่าจากผู้ฟัง 20 คน สามารถบอกเหตุการณ์ที่ได้ฟังมาใกล้เคียงกันเพียง 7 คน อีก 13 คน เล่าเหตุการณ์ที่ได้ฟังแตกต่างกันออกไปจากเพื่อน ๆ มาก แต่สำหรับการนำภาพเหตุการณ์มาให้ดูในเหตุการณ์เดียวกันกับการเล่าด้วยวาจา ปรากฏว่า ผู้ชมภาพจำนวน 4 ภาพต่อเรื่องกัน สามารถเล่าเรื่องได้ใกล้เคียงกันถึง 14 คน มีเพียง 6 คนที่เล่าเหตุการณ์จากภาพแตกต่างจากคนอื่น

3.3 ภาพถ่ายสามารถสื่อสารด้วยตนเอง ภาพถ่ายทุกภาพสามารถสื่อสารกับผู้ชมได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีสิ่งอื่นมาประกอบ และสามารถเป็นสื่อได้ทางลักษณะที่เป็นสื่อเดียว (Single Media) และเป็นสื่อผสม (Multimedia)

3.4 ภาพถ่ายสามารถแพร่กระจายได้สะดวกและรวดเร็ว เราสามารถส่งภาพถ่ายไปยังที่ต่าง ๆ ได้สะดวกและรวดเร็วพอกับการส่งจดหมายไปยังที่ต่าง ๆ ในทำนองเดียวกัน ผู้รับสามารถที่จะดูภาพถ่ายได้ทันที โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องมือที่ยุ่ยยากหรือเครื่องช่วยในการดูแต่อย่างใด

องค์ประกอบแห่งศิลปะภาพถ่าย เพื่อให้ได้ภาพที่มีองค์ประกอบที่ดีนั้นผู้ถ่ายภาพก็มีวิธีการที่พิเศษไปกว่าศิลปะแขนงอื่น ๆ เพราะการจัดตำแหน่ง ขนาด สี รูปทรง รูปร่าง เส้น และลักษณะพื้นผิว ความหนาแน่น พื้นสี จังหวะการเคลื่อนไหว นั้นจะใช้เทคนิคเหล่านี้

1. การเลือกวางมุมกล้องถ่ายภาพในระดับที่เหมาะสม เพราะภาพถ่ายจากมุมสูง มุมต่ำ และระดับสายตานั้นจะให้ภาพที่ต่างกันทั้งในด้านเนื้อหาและอารมณ์
2. การจัดแสงและเงาเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะแสงและเงาคือเครื่องมือสำคัญที่ผู้ถ่ายภาพใช้วาดภาพ ไม่ต่างจากการที่จิตรกรใช้เขียนภาพหรือนักดนตรีใช้เสียงสูง – ต่ำ ประกอบเพลง
3. การจัดฉากจะช่วยให้ภาพดูดีขึ้น เพราะการจัดฉากได้เหมาะสมกับเรื่องราวและอารมณ์จะทำให้ภาพถ่ายนี้สมบูรณ์ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสม เช่น เลือกรูปถ่ายช้าหรือเร็ว เลือกใช้ระยะที่ชัดลึกหรือชัดตื้น เลือกใช้เลนส์ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้ได้ภาพถ่ายที่มีมุมมองตามต้องการ

5. การเลือกขนาดภาพที่สอดคล้องกับเรื่องราว เช่น ถ้าต้องการให้เห็นสิ่งที่ถ่ายทอดชัดเจนก็ต้องถ่ายใกล้ ถ้าต้องการให้เห็นบรรยากาศโดยทั่วไปของเหตุการณ์หรือสถานที่นั้นก็ควรถ่ายภาพให้ไกล เพื่อให้ได้เห็นภาพมุมกว้าง

การถ่ายภาพที่ดีย่อมไม่ต้องการเพียงแต่การถือปี่สิ่งธรรมชาติเท่านั้น หากยังต้องการลักษณะที่สวยงามทางศิลปะอื่น ๆ ประกอบกันอีกด้วย เช่น บรรยากาศ สีตา ความสมดุลย์ ความงามและลักษณะที่ตัดกัน ตลอดจนถึงส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันให้ชวนดู แม้ความแปลกของภาพ หลักเกณฑ์การจัดภาพเป็นเพียงข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้ปฏิบัตินำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม และสะดวกขึ้น

1. เอกภาพ (Unity) ภาพที่มีเอกภาพจะบรรลุความหมายของภาพเพียงเรื่องเดียว ไม่ให้ซับซ้อนหลายอย่างแข่งกันในภาพหนึ่ง ๆ และจะส่งเสริมจุดสนใจเพียงแห่งเดียว ไม่ชักชวนความคิดของผู้ดูให้กระจายออกไป

2. จุดสนใจของภาพ (Point of Interest) ผู้ที่ถ่ายภาพต้องพยายามวางจุดสนใจของภาพในตำแหน่งที่เหมาะสม โดยอาศัยเส้นนำสายตาจากธรรมชาติ เช่น เสาหลัก สิ่งเรียงกัน ถนน หรือการเรียงกันของวัตถุไปสู่จุดสนใจ หรือแสงบนผิวสะท้อน ถ้าหากไม่มีลักษณะนี้ก็ใช้หลักการแบ่งเนื้อที่ภาพโดยอาศัยเส้น 3 ส่วนตัดกัน ทั้งแนวตั้งและแนวนอน ส่วนที่ตัดกันคือตำแหน่งที่ชวนมอง

3. ความสมดุลย์ (Balance) ภาพที่ดูแล้วสบายใจคือ ภาพที่ได้สมดุลย์ทั้งขนาดของภาพและสีไม่ถ่วงกัน แต่ไม่นิยมสมดุลย์แบบคือครึ่ง ๆ เท่ากัน

4. ทิศทางของภาพ (Direction) ความรู้สึกที่ดูภาพที่ได้เห็นทิศทางและธรรมชาติของสิ่งที่ถูกถ่าย โดยเฉพาะกิริยาท่าทางก็จะส่งผลให้ชวนมองยิ่งขึ้นและมีคุณค่า ดังนั้นก่อนจะถ่ายภาพ ก็ควรมีการจัดท่าทางของแบบ โดยการจัดเองหรือคอยจูงห้การถ่าย หรือเลือกมุมกล้องในทิศทางที่ต้องการแล้วจัดที่ว่าง (Shape) ให้รับกันกับท่าทาง

5. รูปร่าง (Shape) ผู้ที่ถ่ายภาพพยายามคิดอยู่ในใจ เมื่อเห็นลักษณะของสิ่งที่ถ่ายเพื่อให้ได้ผลทางด้านความงาม และความรู้สึกผสมกัน เรื่องของรูปร่างแบบที่นิยมกันก็มี L - shape S - shape หรือวงกลม, T - shape พีรามิด ฯลฯ

6. การแสดงออกทางบรรยากาศ (Atmosphere) ภาพที่ก่อให้เกิดบรรยากาศ เช่น ให้ความรู้สึกเยือกเย็น แจ่มใส ร่าเริง สดชื่น อับเฉา เปล่าเปลี่ยว เสร้าโศก ฯลฯ ขึ้นอยู่กับโอกาสของการเลือกถ่ายหรือการประกอบภาพจากฟิล์ม negative เช่น ภาพรถวิ่ง ฝุ่นตลบ เดินฝ่าหมอกยามเช้า พายุมีดครึ้ม มีเมฆเป็นก้อน ๆ ฝนตกน้ำท่วม การสะท้อนภาพ หัวเราะ ร้องไห้ บรรยากาศของภาพ จะให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกคล้อยตามไปด้วย ภาพที่มีลักษณะเช่นนี้จะมีโอกาสดีที่จะชักชวนให้หน้าดูอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การแสดงทัศนคติ (Perspective) ซึ่งจะชักชวนให้นำดูในส่วนที่ลึกเข้าไป หรือไกลออกไป ดูแล้วสบายตา ไม่ทึบตัน อืดอาด มีลักษณะเส้นนำสายตาไปสู่จุดสนใจ ผู้ถ่ายภาพจะต้องเลือกภาพที่มีลักษณะอย่างนี้ประกอบกันในบางโอกาส เช่น การจัดวางวัตถุ ที่เรียงกันเป็นแถว หรือสิ่งก่อสร้างบางอย่าง เช่น โครงเหล็ก กำแพง ช่องประตู ท่อ ซึ่งต้องถ่ายภาพผ่านให้ทะลุออกไปเป็นกรอบ (Frame) ภาพประเภทนี้จะแสดงออกถึงมิติที่สาม

8. ลักษณะที่ตัดกัน (Contrast) หมายถึง ความต้องการในด้านการเน้นสี (Emphasis of tone) โดยปกติภาพขาวดำ หรือภาพสีธรรมชาติ ถ้าปรากฏว่ามีสีกลมกลืนกันทั้งภาพ ก็ไม่เห็นอะไรที่เด่นชัดชวนมอง จึงไม่น่าดู การให้สีตัดกันจึงจำเป็น เพื่อเน้นสีให้ชวนมองยิ่งขึ้น เพราะมีเสน่ห์ที่น่าดึงดูดความสนใจมากกว่าลักษณะอื่น ๆ

โดยปกติแล้วการใช้สีตัดกัน มักใช้เพียง 10-20% ของภาพ แต่ถ้าให้เป็น 50% ก็จะทำให้แฉ่งกัน ดูสับสน จึงไม่นิยม ตัวอย่างเช่น ถ้าภาพส่วนมากเป็นสีเขียว ก็ควรให้มีสีดำ เป็นสิ่งที่ต้องหารเน้นหรือในทางกลับกัน ถ้ามีสีดำมากก็ควรมีสีขาวยที่ต้องการจะเน้นบ้าง หรือภาพทิวทัศน์มักจะมีวรรณะสีเขียว ฟ้า ก็ควรมีสีแดงของวัตถุ เช่น ดอกไม้ หรือคนสวมหมวกแดง กางร่มแดง หรือสีแดงกรณีใดกรณีหนึ่งประกอบในภาพสี ก็จะทำให้น่าดูทีเดียว นอกจากนี้อาจให้ตัดกันโดยลักษณะของวัตถุ ที่แตกต่างกันออกไปด้วยชนิด ขนาด หรือลักษณะ หรือรูปร่าง เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้วทั้ง 8 ประการ ผู้ถ่ายภาพก็ควรนำมาประสานกันให้ได้ลักษณะประกอบที่ดีต่องานภาพถ่ายของตน ที่จริงแล้วยังมีหลักเกณฑ์อื่น ๆ อีกหลายประการที่เป็นข้อปลีกย่อย เท่าที่เสนอมานี้ ถ้าสามารถศึกษาได้เข้าใจ ก็อาจสามารถสร้างสรรค์กฎเกณฑ์ใหม่ ๆ เพิ่มเติมขึ้นอย่างมีคุณค่าต่อไป

เราสามารถแบ่งภาพถ่ายออกได้เป็น 3 แนวทาง

1. แนวทางที่มุ่งประโยชน์เป็นสำคัญ
2. แนวทางที่ให้ความสำคัญกับความงาม
3. แนวทางที่พิจารณาทั้งความงามและประโยชน์ใช้สอยไปพร้อม ๆ กัน

ผู้ถ่ายภาพที่ทำงานโดยยึดแนวทางที่ให้ความสำคัญแก่ประโยชน์นั้น จะบันทึกภาพหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เห็นตามความจริง การถ่ายภาพจึงเน้นให้เหมือนจริงมากที่สุด ตัวอย่างของภาพถ่ายประเภทนี้ได้แก่ การถ่ายภาพแนะนำเครื่องยนต์กลไก การถ่ายภาพสิ่งก่อสร้างหรือตึกรามบ้านช่อง เพื่อให้เห็นสถาปัตยกรรมรูปต่าง ๆ การถ่ายภาพเหตุการณ์ เช่น อุบัติเหตุตามท้องถนนหรือเหตุการณ์ที่สนามรบเพื่อนำมาลงในหน้าหนังสือพิมพ์

สำหรับแนวทางการถ่ายภาพแนวทางที่สอง มุ่งแสดงความงาม การถ่ายภาพแนวนี้ต้องได้รับแรงกระตุ้นจากธรรมชาติ และแม้ว่าสิ่งที่ผู้ถ่ายภาพบันทึกไว้เป็นสิ่งที่มิอยู่ในธรรมชาติก็ตาม แต่ผู้ถ่ายไม่ได้บันทึกเหตุการณ์หรือสิ่งที่มิอยู่ในธรรมชาติโดยตรงไปตรงมาเพียงเพื่อเสนอความเหมือนจริง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่นในแนวทางแรก ผู้ถ่ายภาพที่ยึดถือแนวทางเพื่อความงามจะไม่สนใจว่าตนเองได้บันทึกความจริงในแนวทางแรก ผู้ถ่ายภาพที่ยึดถือแนวทางเพื่อความงามจะไม่สนใจว่าตนเองได้บันทึกความจริงในเหตุการณ์ทั้งหมดลงในภาพหรือเปล่า ภาพที่ถ่ายอาจจะละเลยความจริงบ้างอย่างไรก็ได้ ถ้าหากผู้ถ่ายภาพคิดว่าความจริงอันนั้นจะทำให้ความงามของภาพลดลง เพราะวัตถุประสงค์ของผู้ถ่ายภาพตามแนวทางนี้มีไว้เพื่อเสนอความจริง แต่ต้องการจะถ่ายทอดอารมณ์ซึ่งมีผลจากสิ่งแวดล้อมหรือความจริงนั้น ๆ อีกที เช่น เมื่อมองเห็นบรรยากาศยามเช้า ผู้ถ่ายภาพจะต้องมีความซาบซึ้งกับบรรยากาศภาพนั้น ๆ ก่อนแล้วจึงนำมาผสมผสานกับอารมณ์ ความรู้สึกของตน จากนั้นจึงเลือกหามุมบันทึกภาพ เพื่อให้ได้ภาพมีอารมณ์ตามที่ตัวเองรู้สึก

ส่วนการถ่ายภาพตามแนวที่ 3 มีลักษณะผสมผสานระหว่างแนวทางแรกและแนวทางการที่ 2 ผู้ถ่ายภาพจะต้องถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองถ่ายออกมาตามความจริง แต่ภาพนั้นจะต้องมีอารมณ์และความงามที่เหมือนจริงด้วย จึงต้องทำความรู้จักกับในสิ่งที่ตนถ่ายทอดอย่างละเอียดลึกซึ้ง จนรู้ว่าความงามที่แท้จริงของสิ่งนั้นคืออะไร แล้วจึงถ่ายทอดออกมาให้ครบถ้วนตามที่เป็นจริง

การควบคุมแบบให้ตรงตามความต้องการ

เพราะการถ่ายภาพบุคคลนั้นสิ่งสำคัญคือการแสดงท่าทางอารมณ์ สีหน้า ว่าออกมาในลักษณะใดตรงความต้องการที่เตรียมไว้หรือไม่ถือว่ามีความจำเป็นมาก เพราะการถ่ายภาพบุคคลนั้นสามารถบอกเล่าเรื่องราวได้มากมาย มีอิทธิพลสูงมากในการถ่ายทอดความคิด ทักษะคิด และสร้างภาพพจน์ การควบคุมทำได้หลายรูปแบบ

1. การนัดเจอเพื่อที่จะได้พูดคุยรายละเอียดต่าง ๆ รวมถึงการเข้าถึงนิสัยใจคอต่าง ๆ เพื่อที่จะนำมาปรับใช้ในงาน
2. เวลาถ่ายควรให้การถ่ายในครั้งนั้นเป็นอารมณ์สบาย ไม่เกิดการตึงเครียดรู้จักใช้การเป็นกันเอง
3. ทำเป็นทีท่าว่าถ่ายจริงเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับตัวแบบแต่จริงแล้วยังไม่ได้ใส่ฟิล์ม
4. พูดชมแบบว่าทำทำนี่ทำนั้นแล้วสวยคู่มือเป็นการทำให้แบบเกิดความมั่นใจในตัวเองมากยิ่งขึ้น
5. สร้างความมั่นใจให้แก่ตัวแบบว่าเราถ่ายออกมาจะต้องเป็นภาพที่ดี เพื่อสร้างกำลังใจในการทำงานร่วมกัน

จุดสำคัญที่ต้องมีการควบคุมแบบ

1. สายตา จุดนี้ถือว่ามีความสำคัญมากเพราะสายตาเพียงผู้เดียวสามารถบอกเล่าอารมณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย เช่น เหงา เศร้า โกรธ มีความสุข ฯลฯ สายตาถือว่าเป็นจุดสำคัญของการถ่ายภาพบุคคลเลยก็ว่าได้ถ้าขาดรายละเอียดตรงนี้ไปก็อาจทำให้ภาพนั้นดูไม่มีอะไรสำคัญเลยก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การออกท่าทางและการแสดงสีหน้า เป็นจุดที่เสริมทำให้ภาพบุคคลออกมาดูมีพลัง ส่วนจุดตรงนี้ก็แล้วแต่ระดับความกล้าของแต่ละบุคคลเพราะการแสดงท่าทางต่าง ๆ นั้นไม่ใช่ทุกคนจะสามารถทำได้หรือถ้าทำก็อาจจะออกมาแปลก ๆ คุณแล้วไม่เนียนตา ตรงนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าเรอบอกเล่าอย่างไรแล้วตัวแบบเข้าใจและทำได้ขนาดไหนหรือไม่เราสามารถดัดแปลงทำได้อย่างไรหรือไม่ก็ทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ก็สามารถสื่อสารให้แบบเข้าใจได้ในหลายรูปแบบ

การเลือกหา Location

สำหรับการถ่ายภาพในครั้งนี้เป็นการหาสถานที่ที่จะเข้ามาเป็นฉากนั้นถือว่ามีความจำเป็นมาก เพราะจะต้องมีความสอดคล้องกับ CONCEPT ที่วางไว้ในคอนต้น และการหาสถานที่ที่จะถ่ายก็ต้องมีขั้นตอนมากมายเราควรที่จะเผื่อเวลาและเผื่อสถานที่ไว้ด้วยเพราะไม่ใช่ทุกครั้งว่าจะได้สถานที่นั้น ๆ

แน่นอน

ขั้นตอนการเลือก LOCATION

1. เลือกหาสถานที่ที่ต้องการ
 - 1.1 ตระเวนหาตามสถานที่ต่าง ๆ
 - 1.2 เสาะหาจากอินเทอร์เน็ตและต้องออกไปดูสถานที่จริง
 - 1.3 สอบถามเพื่อนหรือคนรู้จักให้ช่วยแนะนำ
2. เข้าไปคุยกับเจ้าของสถานที่หรือผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในสถานที่นั้น
 - 2.1 ควรมีการโทรศัพท์เข้าไปขอเข้าไปพบก่อนวันที่จะไปจริง
 - 2.2 ควรเตรียมใบบอกสถานะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของตนเองเพื่อจะนำไปยื่นขอใช้สถานที่
 - 2.3 เข้าไปคุยด้วยตัวเองพร้อมกับบอกเจตนาและอธิบายถึง CONCEPT ของงาน รวมถึงนัดวัน เวลา ให้แน่นอน
3. ตรวจสอบสถานที่ดูความพร้อมต่าง ๆ
 - 3.1 ดูว่าสถานที่ดังกล่าวมีแสงเข้าที่ด้านและด้านใดบ้าง
 - 3.2 ตรวจสอบหาที่เสียบปลั๊กในกรณีที่ต้องใช้การจัดไฟ

ถ้าในกรณีที่กล่าวมาทั้งหมดเกิดการล้มเหลวก็ต้องจัดเตรียมหนทางในการหาต่อไปอาจจะต้องหาจากเพื่อนหรือคนรู้จักหรือไม่ในกรณีสุดท้ายก็ต้องเซ็ทขึ้นมาเองถ้าเกิดมันไม่ยากจนเกินไป

ในฤกษ์วันนี้การไว้ใจคนมากเกินไปอาจจะทำให้เกิดผลเสียตามมาจากเหตุนี้จึงทำให้เจ้าของสถานที่ต่าง ๆ เพื่อที่จะยืนยันก็อาจที่จะไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่แม้ว่าจะมีหลักฐานต่าง ๆ เพื่อที่จะยืนยันก็อาจที่จะไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่ได้ เพราะฉะนั้นการที่เราหาสถานที่เผื่อไว้หลาย ๆ แห่งก็จะทำให้เรามีทางเลือกมากกว่าการที่เราหวังไว้เพียงที่ที่เดียว เพราะการเตรียมตัวให้พร้อมในการเข้าไปคุย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับคนที่อนุมัติให้ใช้สถานที่ถือว่าจำเป็นมากเหมือนกัน ควรจะเตรียมตัวให้พร้อมข้อมูลต่าง ๆ รายละเอียด CONCEPT ทั้งหมด เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ผลงานศิลปินที่ได้รับอิทธิพล

PHOTOGRAPHER : MARIO TESTINO

PHOTOGRAPHER : MARIO TESTINO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PHOTOGRAPHER : CARTER SMITH

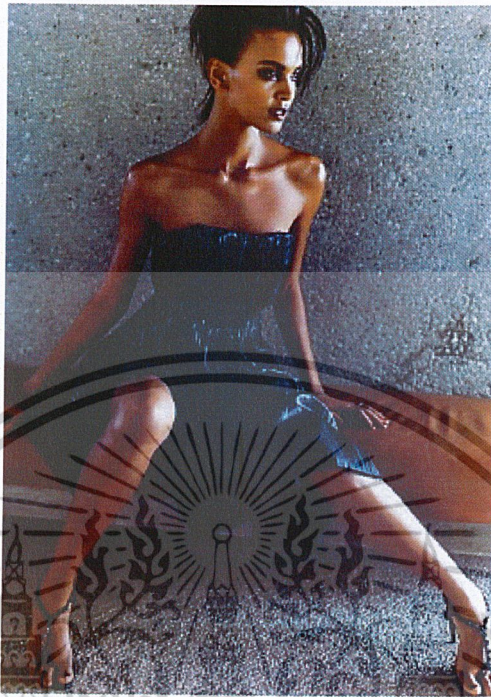

PHOTOGRAPHER : SANTE D' ORZARIO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PHOTOGRAPHER : OBERTO GILI

PHOTOGRAPHER : OBERTO GILI

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
—ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การ TEST ก่อนการถ่ายทำจริง

1. ฟิล์มสีโกดัก 400 VC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ฟิล์มสีโกดัก 160 VC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

3. फिल्मสีฟูจิ 400 NPH

76196

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ฟิล์มสีฟูจิ 800 NPZ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่ได้จากการ TEST

1. ได้รู้ว่าฟิล์มแต่ละตัวให้สีออกมาในลักษณะใด
2. CONTRAST ของฟิล์มแต่ละตัวให้ความแตกต่างมากน้อยแค่ไหน
3. รู้จักการใช้องค์ประกอบในภาพโดยผ่านเฟรมจตุรัส
4. เรียนรู้ถึงวิธีการใช้แสง เรียนรู้ถึงจุดดีและจุดบกพร่อง
5. เรียนรู้การควบคุม ACTING ของแบบ
6. มองเห็นปัญหาและรู้จักวิธีแก้ปัญหาในเวลาต่อมา
7. สร้างความคุ้นเคยในการทำงานระหว่างช่างภาพและทุกคนที่เกี่ยวข้อง
8. ได้ศึกษาวิธีการและเทคนิคต่างๆที่เป็นตัวเสริมในการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลที่ได้จากการใช้ฟิล์มในแต่ละตัว

1. 400 NPH (FUJI)

ฟิล์มตัวนี้เป็นฟิล์มเนกาทีฟที่ให้สีส้มไม่สดมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอื่น ๆ ที่ใช้ในการถ่ายครั้งนี้ แต่ข้อดีคือ ให้สีค่อนข้างอ่อนสบายตา CONTRAST ไม่จัดมากนักและที่แน่นอนก็คือ มี ISO ที่สูง ถ่ายได้ในแสงที่น้อยๆ แต่พอนำมาอัดขยายจะเห็นเกรนของภาพเล็กน้อย

2. 800 NPH (FUJI)

สำหรับฟิล์มตัวนี้ให้ EFFECT คล้ายๆ กับ 400 NPH แต่มีไวแสงที่สูงกว่า ฟิล์มตัวนี้ไม่ค่อยมีคนที่ยินยอมใช้สักเท่าไรหรอก เพราะเกรนของภาพค่อนข้างแตกเมื่อนำมาอัดขยายใหญ่

3. 160 VC (KODAK)

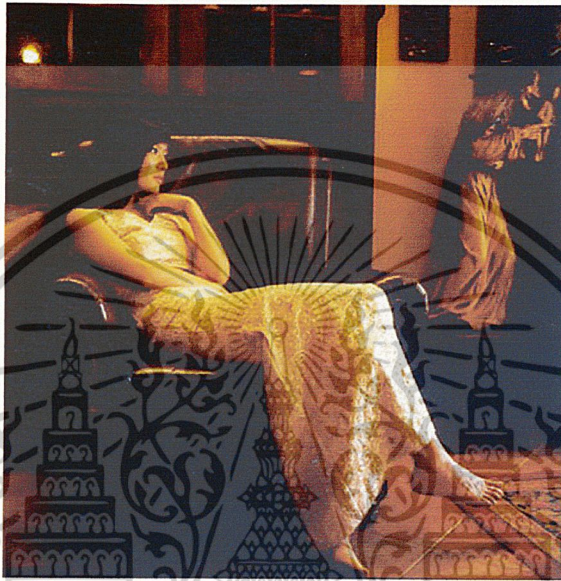
ฟิล์มตัวนี้เป็นฟิล์มยอดนิยมของคนที่ใช้ถ่ายพวก PORTRAIT หรือ FASION ต่างๆ ให้สีส้มที่สดใสถ่ายทอดผิวสีของคนได้ดี เกรนในการอัดขยายถือว่าดีมาก มีเกรนค่อนข้างละเอียดและถ้านำมา PUSH ก็ไม่ทำให้รายละเอียดของเกรนตกหล่นไปเลย โดยส่วนตัวถือว่าชอบฟิล์มตัวนี้ ถือว่าเหมาะสมกับงานในลักษณะถ่ายคนมาก

4. 400 VC (KODAK)

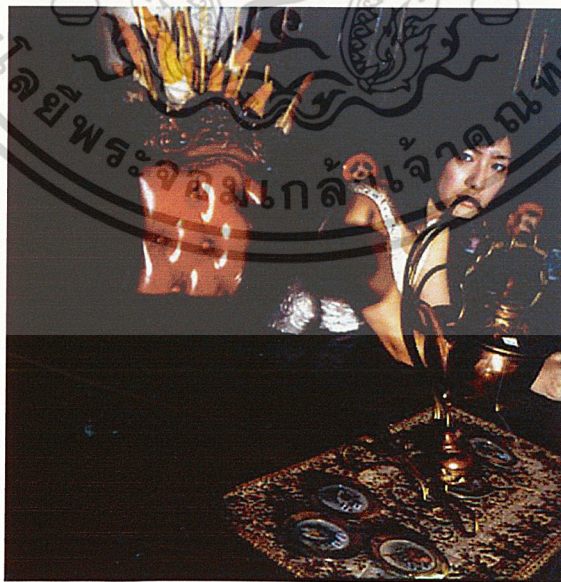
ฟิล์มตัวนี้ถือได้ว่าเป็นฟิล์มที่ดีที่สุดในทุกๆ ด้านที่ใช้ในงานชิ้นนี้ เพราะไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสีที่ให้สีที่สดใสได้ลงตัวและ CONTRAST ถือว่าดีมาก มีไวแสงที่สูง และไม่ว่าจะ PUSH หรือ PULL ก็ยังให้ EFFECT ที่ดี เกรนของภาพก็ไม่เสียหายเมื่อนำมาอัดรูปขยาย โดยส่วนตัวคิดว่าฟิล์มตัวนี้นั้นดีเยี่ยมมากๆ

บทที่ 4
ภาพผลงาน

รูปที่ 1

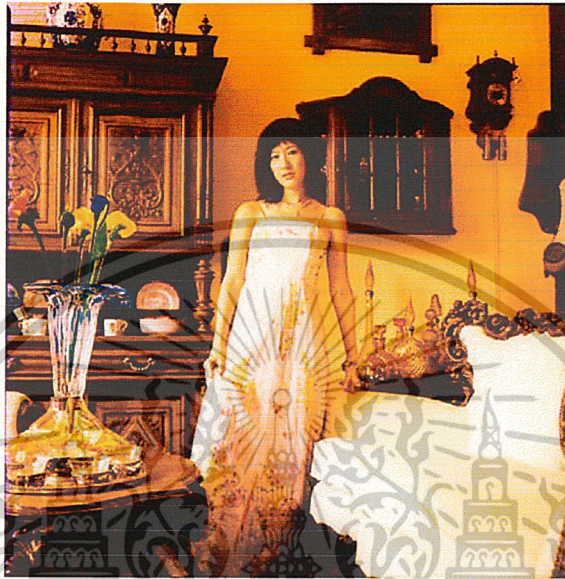

รูปที่ 2

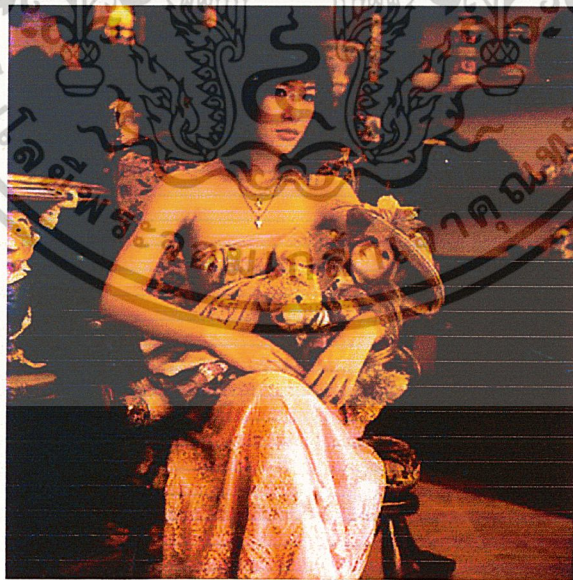

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3

รูปที่ 4

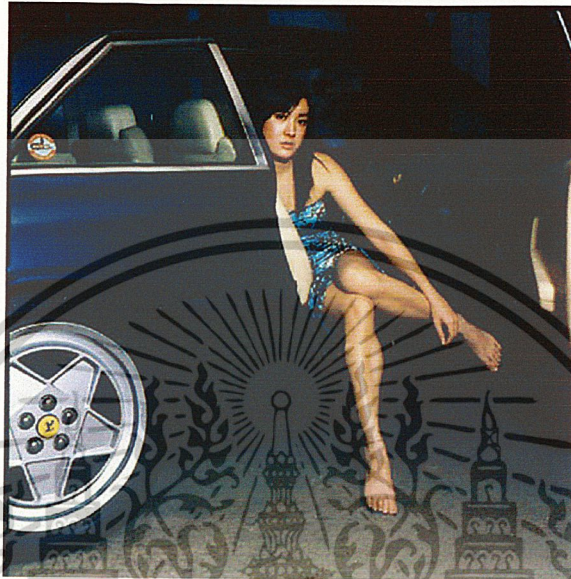
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6

รูปที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 8

รูปที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ

ควรที่จะการศึกษาเรื่องฟิล์มว่าสีที่ต้องการในภาพ เกรนของนั้นจะเป็นอารมณ์ไหน อย่างไรข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้ฟิล์ม 400 vc แล้วนำไป push ไป 1 stop เพราะสีที่ได้นั้นมีความอึมสดบวกับ เกรนของภาพที่แตกนิดหน่อยจึงทำให้ภาพดูมีอารมณ์ตามความเป็นจริงของบุคคล อีกทั้งควรที่จะศึกษาลักษณะนิสัยของตัวแบบที่จะถ่ายเพื่อที่จะได้ทราบว่าควรจัดองค์ประกอบภาพ ลักษณะท่าทาง ว่าจะเป็นการสื่อให้ออกมาเป็นลักษณะที่ดูเป็นตัวแบบได้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

นิตยสาร DAYBEDS ,ฉบับที่ 2 เดือน ตุลาคม 2002,บริษัท คอมฟอร์ม จำกัด

www.kodak.com

www.vogue.com

www.fuji.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ข้าพเจ้านาย โยธพล อัคราทร โกวินท เกิดวันที่ 15 กันยายน 2524 ศึกษาในระดับชั้นมัธยมปลายที่ โรงเรียน สาริต มศว.ประสานมิตร ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่สาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้